

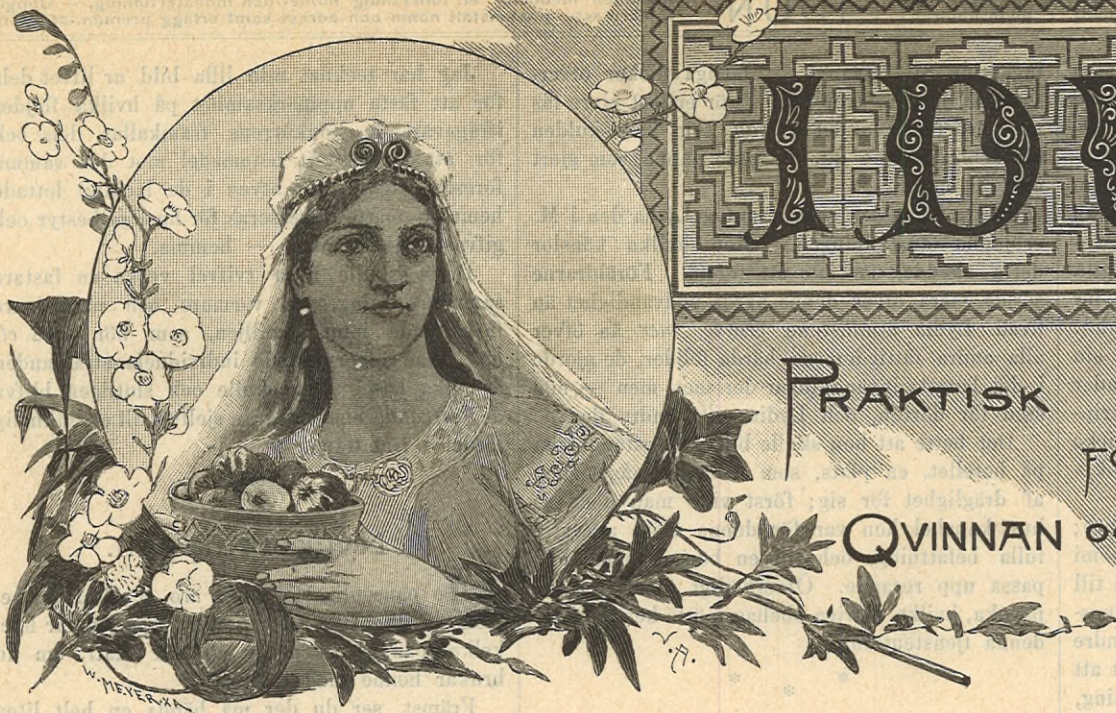

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

LDUNN

PRAKTISK VECKOTIDNING
FÖR
QVINNAN OCH HEMMET.

N:r 30.

Fredagen den 27 juli 1888.

1:sta årg.

<p>Byrå: 8 Sturegatan 8 (ingång från Humlegårdsg. 19) Annonspis: 25 öre pr petitråd (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen Nösnummerförsäljning!</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 9—10 och 4—5. Allm. Telef. 61 47.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en fullständig mode- o. mönstertidning.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i de större bok- lådorna samt å tidningskontoren.</p>
--	--	--	---	--

Der Welt mehr geben als sie uns giebt,
Die Welt mehr lieben als sie uns liebt;

Nie um den Beifall der Menge werben,
Macht ruhig leben und selig sterben.

En nutidskonkurrens.

Af Inga Schenfelt (Elsa)*.

Brittas föräldrar kunde icke fatta hvarifrån det kommit, då deras äldsta dotter en dag lät dem veta, att hon ville ut och bli guvernant. Var det hennes allvar...? Sådant tokeri... inte behöfde hon det!

Men då hon vidblef sin idé och förklarade, att den och den af hennes jemlikar föregått med exempel, gjordes ej flera invändningar. Möjligen voro föräldrarna svaga för hennes önskan eller ock trötta på att se hennes missnöjda anlete och likgiltighet för hvad som omgaf henne.

Genom vänner och bekanta fick Britta snart nog anbud på plats hos en godsegar i södra Sverige och det behagade henne. Här blef ej ens fråga om att se på betyg. Britta var af familj, hade muntliga förespråkare, hade genomgått elementarskola och vistats en längre tid i Paris...

Af samma skäl följde långt större lön, än en fattig flicka af tarflig härkomst vågat begära. Dessutom var det ju angenämt att visa sig storslagen hela vägen...

Nu fick Britta sysselsättning, som intresserade henne — för paryren; den skulle moderniseras, tillökas, blifva elegant. Hon ämnade imponera med *den*... och så kom hon nu i granskapet af en garnisonsstad... fantasien utspann angenäma framtidstafvor... Minst af allt sysselsattes hennes tankar med den befattning hon åtagit sig.

Åh, den skulle nog också gå för sig!

Rustad med klädningssläp af dyrbart siden och Pariserspetsar, värdefulla nipper och ett intagande leende, gjorde Britta sin entré i det främmande hemmet — hon syntes mycket säker

* Af förbiseende var »En nutidskonkurrens» i förra numret ej signerad.

på sin sak... tviflade ej en minut på sin för-
måga att kunna fylla platsen såsom lärarinna
för den elfvaåriga, husets enda dotter.

* * *

Lydia, i det fattiga hemmet, använde tiden på bästa sätt, och hann med otroligt mycket: undervisade tre af syskonen, sydde åt dem, biträdde sin mor i hushållet.

Der måste nu vävas af glatta lifvet, särskildt åt Lydia, som ej fick komma »för bar» ut i främmande hus; två dagar i veckan upptogs förmiddagen hos orgelruisten, der hon öfvade sig i musik och läste språk med Maria, det senare dock ej mot qvittning, utan mot en måttlig kontant ersättning — o, så välbehöfzig för uppköp af garn m. m., då faderns kassa alltid var klen.

Men oakadt alla svårigheter sågs hon ständigt glad och förhoppningsfull — den goda sinnesförfattning, som nyttigt arbete framkallar — och var en uppmuntran för alla inom familjen.

Med denna sommar skulle dock sista strålen från deras anspråklösa lyckas sol utsläckas — kanske för alltid; moln skockade sig liksom under den glänsande sommardagen, då naturen hastigt insvepes i mörka, hotande, åskdigra skyar.

Bref anlände från den lärarinna, hvars löfte Lydia fått och litat på om anskaffande af kondition, att hon ännu ingenting kunnat verka för saken, som fått ett önskad resultat. De platser, hon hoppats på och efterfrågat, voro redan upptagna, en af dessa utaf Lydias f. d. skolkamrat och vän — Britta. »Detta» tilllade lärarinnan, »är högst förvånande, en rik flicka från ett godt hem... och med verkligt medelmåttiga kunskaper, men sådant blir allt mer och mer vanligt. En mani eller hvad det är att lemna hemmet synes hafva gripit ungdomen, och det är ett missgrepp af unga flickor, då de ej behöfva komma bort. Ack,

hur många äro ej de, hvilka tvingas dertill af det närvarande eller för framtida bergning, och nu blifva dessa rätt ofta undanträngda. De lyckligt lottade borde betänka det — äfven då de äro utan känsla för den oskattbara lyckan af ett föräldrahem, dess skydd, trygghet och omvårdnad, hvilket ingen annan ställning i lifvet kan uppväga.

Blif nu ej modlös, jag vill ännu hafva dig i minne, ehuru mängden af sökande till dylika anställningar numera rekryteras ur alla klasser, under alla förmögenhetsvilkor i otrolig mängd. Det blir bäst att annonsera, skulle jag tro. Börja genast!»

»Annonsera! Ja, det är lätt sagdt, men för oss dyrt.»

»Åh ja, pappa. Jag har dock några slantar och får väl några till för de lektioner jag ger,» sade Lydia nedstämd. Det var ett hårdt slag, detta, hon hade litat så säkert på att i oktober få komma bort. Hur skulle det nu gå?

Både oktober och november gingo utan svar på hennes annonser, modet svigtade, bristen i hemmet framstod allt tydligare. Närmare jul kommo krafmbref till hennes far, som lånat litet här och litet der. Han försökte dölja breffvens innehåll, men bekymmer låg öfver hela hans väsen, och då dertill kom, att en dag den bästa kon i deras ladugård leddes bort af en främmande karl, blef tydligt — att troligen det öfriga af deras små egodelar snart skulle föras samma väg — om ej snar hjälp kom.

Julfriden blef dock nu störd af dessa mörka utsigter och endast de yngste af barnen kunde i sin ovetenhet njuta af högtidens fröjd.

Lydias föräldrar sågo förr lyckligare dagar: fadern utgick från ett godt, bergadt hem, den yngste af flere syskon.

Studiebanan beträdde han med god utsigt

till framgång, men efter att med heder hafva tagit studentexamen blef han sjuklig för en tid och det beslöts att han skulle komma i landbruksskola för att sedermera öfvertaga sin fädernegård. Allt gestalterade sig derefter väl: han gifte sig med en förständig och älskvärd flicka ur medelklassen, hon medförde någon förmögenhet och båda skötte sin ekonomi mönstergilt.

Ett tiotal år senare kom en brytning för många jordbrukare: stora anspråk å alla sidor. Lyxen blef den despot, som allmänt höjde sin spira, det skedde en rusning att sluta sig under dess fana, fanan med »Tidsandan» som inskription. Lydias föräldrar läto sig visserligen icke hänföras af denna den nya tidens »Molok», men ho blef alldeles oberörd?

Familjen var nu stor, konjunkturerna sämre; ett missväxtår bröt stafven öfver deras ekonomi och för att kunna skicka den äldste sonen till akademien samt tillfredställa några fordringsägare måste egendomen utbytas mot en mindre gård, som gaf ringa reventy. Nu gälde det att om möjligt uppfostra barnen för sjelfförsörjning, Lydia, äldsta dottern, hade godt hufvud, lust för studier, musikaliska anlag.

Man ansåg henne lämplig för lärarinnekallet och fäste stora förhoppningar vid henne. Så sändes hon i skola. Under tiden tillstötte en förlust, visserligen obetydlig till summan, men här af afgörande verkan, för en borgensförbindelse. Den slog ned likt en ljungeld utan ringaste förberedelse, ty den var gammal, nära nog bortglömd.

* * *

Nyåret kom nu med totalt störd kredit. Hvarenda en liten fordringsägare uppträdde pockande... fordrande gårdens försäljning eller ock — konkurs. Ingen hade hjerta till att svika fanan med den lysande inskriften: »Tidsandan» för att rädda en broder från undergång. Alla ansågo sig behöfva hvarje öre, räckte det också blott till att för en enda dag fylla »tidens fordringar;» utan man dref rastlöst på nu, sedan Lydia ingen plats fått och således ingen lön till stöd åt sin fars affärsställning.

Hon var en klen säkerhet, det såg man tydligt, och det var just till hennes skolgång fadern begärt lånen. Man hade då gillat hans plan, nu klandrades den, stämplades såsom högmot, obetänksamhet... sådan är världen.

Det blef ett rådslag i familjen... Hvad var att göra?

»Jag kan då ej längre stanna hemma» förklarade Lydia med betänksamhet, »har allt förlänge tyngt på hushållet.

»Du har ej fått svar på sista annonsen heller kära barn, hvart vill du taga vägen?

»Något slags anställning måtte väl stå till att få...» menade hon i förtviflans mod. »Om jag kunde bokhålleri ändå, eller telegrafi, pappa.»

»Eller om jag kunde bekosta att du fick lära det, men alla källor till hjälp äro för mig utsinade, mitt barn, och, och — om kort tid stå vi utan hem...»

»Menniskorna äro obarmhertiga, pappa, o, att jag blott finge någon sorts plats. Orgelnistens fru har en syster i M., hon har lofvat höra efter der... på hotellet.

Lydia vexlade färg, tårar kommo henne i ögonen.

»På hotellet! Nej, nej! sade Lydias mor med verklig häpnad.

»På hotellet!» instämde fadern, »nej aldrig, barn; du vet ej hvad det vill säga.»

»Jag tror att det blir påkostande, men har jag då ej försökt allt, som kan inbringa någon lön och som jag kan åtaga mig. Handarbeten gifva

ingenting att lefva af... fattiga flickor öfversvamma jorden, tror jag! För endast vivre fås nog arbete, men det är jag, som har skulden att afbördas, icke du, du gode pappa, som gjort allt för mig.»

Några månader senare antog Lydia den i M. erbjudna anställningen. Med hvilka känslor detta skedde, är lätt att förstå. Föräldrarne sörjde mera öfver denna hårda nödvändighet än hvad Lydia åtminstone visade, mer än öfver alla andra fattigdomens hårda följder, de gjorde i det längsta invändningar deremot, men — nöd stod för dörren, och Lydia ville lindra den.

Det hette att hon skulle blifva föreständerska på hotellet, en plats, som dock har något sken af dräglighet för sig; först ville man dock se hur kapabel hon var för denna mera ansvarsfulla befattning, och till en början måste hon passa upp resande. Öfverflödigt torde vara att påpeka, hvilka vidriga obehag mötte henne under denna tjensteutföring.

* * *

Lydias föräldrar och syskon hade sagt farväl till sitt eget lilla anspråklösa hem och genast derefter inflyttat i ett par små hyrda rum, pröfning följde på pröfning... likväl sågos de oförändrade i tålig sträfvan och orubblig kärleksfullhet inom sig. Hardt nära stod, att fattigförsörjningen mäst gripa in i deras lif, då det lyckades familjefadern erhålla plats å ett brukskontor. Detta var en ljusning om ock ringa, då hans lön måste räcka till för sex personers hushåll utom behöflig hjälp till de äldste sönerna.

Deras största oro gälde dock Lydia. I hennes bref röjdes visserligen ingen klagan, endast glädje, då hon kunde skicka dem penningar. De anade dock, huru hon stred och led.

Så förföt första året af hennes tjänst nära till slutet, då ett för henne kränkande uppträde förekom, hvilket bringade henne från den tillkämpade besinning, hon hittills egt. Hotellvärdan blandade sig i saken...

Det låg ej i hans intresse, att betjeningen visade sig »frånstötande» mot hans gäster...

Lydia blef ej uppsagd, man insåg hennes värde och önskade gifva henne bättre plats framdeles, men andra till varnagel att vara lagom finkänsliga måste hon dock tillrättavisas. Sedan stormen lagt sig, Lydia gråtit ut sin bittra smärta, kännande sig andligen dödstrött, beslöt hon begagna sig af öfverenskommen frivecka och flydde hem.

Hon kom till de sina oväntad.

»Mamma, mamma, jag måste andas ut!»

»Ack, mitt barn, mitt stackars barn...!»

* * *

Britta fann sig väl, fjäsad, som hon var och uppuren på allt sätt. Efter ett och ett halft år förlofvades hon — ett lysande och rikt parti afslutade kursen.

Om nu Lydia kunnat få den efter Britta ledigblifna platsen... Ingen hade förlorat derpå, men det gick ej an... Inte kunde man antaga en flicka, som varit på hotell!

Att hon endast i yttersta nödfall tagit denna plats, att hon lidit förödmjukelser, utsägliga obehag för att kunna bistå sin utfattiga familj, att hon stridit med alla tillgängliga vapen för att rädda sin qvinliga värdighet från den cynism som anses lämplig att utövas äfven af bildade (?) personer uti världshuslivets atmosfär — allt detta hjeltomod, all denna dygd uti olyckan — hvad gälde den inför världens dom?

* * *

Jag har tecknat min lilla bild ur lifvet dels för att fästa uppmärksamhet på hvilka följder ifrågavarande konkurrens framkallar, dels ock för att såsom ett botemedel mot den samma föreslå, att döttrar äfven i de lyckligt lottade hemmen måtte intresseras för husliga bestyr och gifvas sysselsättning — hemma.

Detta skulle utan tvifvel verka en fastare sammanslutning, ett varmare och naturligare förhållande inom familjen, som bör vara ett helt, utan öfvervägande individuella sträfvaner åt olika håll. Det skulle och slutligen blifva de blifvande husmödrarne sjelfve till oberäknelig fördel i framtiden.

Nyckelknippan.

De oansenligaste saker äro ej alltid de obetydligaste. Ett bevis härför lemna nyckelknippan, hvilken är en stor skatt, om du brukar henne med förstånd.

Framst ser du der må hända en helt liten nyckel, den öppnar tillträde till din kassa. Må den för dig utgöra en maning att hushålla med litet, att klokt använda dina tillgångar och att ej börja med öfverflöd, för att sedan sluta i brist. »Spara i tid!» heter det.

Den lilla nyckeln strax bredvid hör till ditt skrifbord. Öfvertänk alltid noga hvad du skriver! Det skrifna ordet kan blifva vår värsta fiende. Ett ondt ord, satt på papperet, går djupare till sinnes än det muntligt uttalade ordet.

Den något större nyckeln dernäst i ordningen öppnar din mans klädska. Bruka honom ofta för att öfvertyga dig om, att allt är i god ordning, och att ej mal och annan ohyra der hållit sitt intåg och börjat sitt förstörelseverk.

Nyckelne till de öfriga skåpen och lådorna mana dig att ej låta något stå öppet; ty en öppnad låda, ur hvilken dessutom det ena eller andra plagget nyfket tittar fram, betraktas vanligen som ett tecken på bristande ordningssinne hos egarinnan. Låt för öfrigt ej defekta saker, såsom trasiga skjortor eller linnen, plagg i hvilka knappar eller band fattas, söndriga strumpor o. d. få plats i linneskåpet.

På nyckeln till skafferiet skulle rost sätta sig, om du ej rätt använde den. Låt denna dörr därför aldrig stå öppen. Den väcker derigenom ej heller några frestelser hos dina tjenare. Förvara alla dina förråd väl och sök använda öfverblifna matrester till andra måltider; man bör ej med förakt bortkasta någonting.

Den oansenliga nyckelringen innesluter således en hel krets af omsorger och pligter. Ännu hafva vi dock en nyckel onämnd. Den är visserligen ej af metall, men nödvändigare än alla de öfriga. Det är nyckeln till din makes hjerta. Denna måste du sjelf forma åt dig genom kärlek, öfverseende och tålmod. Bruka honom väl och rätt, på det lycka och välsignelse må blifva eder gemensamma lott!

G. R.

Hvad ufven tänkte.

En ljusröd lampa kastar ett matt skimmer öfver rummet, atmosfären är mättad af syrendoft — öfvermåttad kanhända. Den höga glasdörren står öppen och månen smyger en sned stråle in på golvet. Derute är allt stilla, blott då och då hör man den lätta sommarvinden lekande fara genom trädens grenar och bringa bladen uti rörelse.

Äfven härute är luften uppfylld af blomster-

John Hultenbergs Tricotvaruhandel, Regeringsgatan 28, Stockholm.

doft. En nattfjäril flyger oroligt omkring och två gnistrande eldpunkter glöda deruppe i den gamle ihålige eken.

Det är den gamle ufven, som fortsätter sitt mångåriga tänkande.

Inifrån rummet ljuda ut i den stilla natten några lösrykta toner af Chopin och Schubert, som på ett drömmande sätt spelas på piano.

Spelerskan stiger upp, går långsamt fram och stannar midt i månstrålen, öfvergjuten af dess silfversken; det glittrar och glänser på hennes hår, på hennes armar, på den hvita dräkten, som i mjuka veck faller om hennes smärta gestalt.

Hon sträcker sina armar långtansfullt ut mot den tomma rymden och med ett lycksaligt leende framhviskar hon ett namn.

En mörk skugga faller öfver månstrålen, förskräckt träder hon tillbaka.

»Räds ej min ljufva älskling, det är ju endast jag!»

Ett sakta glädjerop når hans öra. Han tager henne i sina armar som ett barn och smeker hennes mjuka hår, tillhviskande henne de ljufvaste namn, och i detta ögonblick är han verkligen lycklig.

Vinden susar genom trädens kronor, ett svart moln fördunklar månens skifva. Ufven deruppe i eken runkar bekymrad sitt hufvud.

»Hvarför?» frågar nattfjäriln, »ser du ogläntande ner på dessa två människor; han har ju ändtligen nu funnit lyckan och nått en säker hamn.»

»Ogillar jag deras lycka, långt derifrån», säger ufven; »men mina tankar ingifva mig bekymmer. Jag har sett så mycket i världen och den lyckan, som du ser för dina ögon,

och som du tror vara sann, vet jag mera än väl blifver endast en flygtig dröm och ett kort sällhetsrus — för honom. Tro mig, jag känner honom, han skall krossa hennes hjerta och han skall bortkasta hennes rena, oegennyttiga kärleks dyrbara gåfva.»

»Men,» frågar fjäriln, »han älskar ju henne så lidelsefullt?»

»Han har,» fortsätter ufven, »samma natur som dina likar, hvilka i solens strålar fladdra omkring rosorna, från den ena till den andra. Naturen har slösat sina skönaste gåfvor på denne man, som genom sitt yttre bedårer alla kvinnor. Blott hon motstod honom i början och detta för honom så ovänliga motstånd eggade honom. Han har gjort allt för att blifva älskad, för att få kalla henne sin egen, ännu äro ej tröttheten och ledsnaden der; men de skola infinna sig inom kort. Det är blott oupphinnelige ting, som synas alltid begärige. Såsom barnet tröttnar vid en leksak, för att längta efter en annan, således skall äfven han tröttna.»

»Hon älskar ju honom, djupt, innerligt, öfver all ting,» säger fjäriln, »han har ju för henne blifvit allt!»

»Ja, tyvärr allt för djupt; hennes ädla själ har endast sett hans goda egenskaper och tillbakavisar med förakt de aningar, som hviska, att hon blifvit bedragen, och att den glänsande ytan omsorgsfullt döljer endast en dyg botten. Verlden varnade henne, men hon ville ej lyssna; hans rykte borde hafva sagt henne mera än världen. Men när en kvinna älskar, låter hon sällan det kalla förnuftet råda; han kommer att lida mycket. Jag känner hans gränslösa egoism, och hans omätliga njutningslystnad! Arma kvinna!»

Det ljusröda skenet har slocknat, månen sprider åter sin glans, men glasdörren är stängd. Allt är tyst och man hör endast då och då en fogel röra sig på grenarne, väckt ur ljufva drömmar genom sommarvindens ystra lek och sjelfsväldiga kyssar.

Den gamle ufven satt ensam begrundande i eken, under det naturen sof.

De bladlösa träden afteckna sig skelettartade mot den gråkalla horisonten. De torra, gulnade löfven hvirfla omkring på marken i en vild hexdans; luften är kall och rå och kajorna flyga disharmoniskt kraxande, omkring byggingens tinnar.

Derinne vid fönstret står hon och blickar ut sorgsen, öfvergifven. Ett smärtsamt drag hvilar kring hennes läppar. Hvar äro nu hennes drömmar, hennes lycka och illusioner? Allting utomkring henne är dystert, kallt — och inom henne?

En kort lycka att minnas. Skall denna korta lycka vara den enda, som hon får njuta i sitt lif; skall minnet deraf vara det enda, som kan glädja hennes framtids dagar, vara den enda ljuspunkt, till hvilken hennes tankar ständigt återvända? Kommer aldrig denna lycka åter?

Regnet piskar mot rutan; bladen flyga kring i en vansinnig dans; en rysning genomfar hennes gestalt och hon gömmer snyftande sitt anlete i händerna.

Ufven sitter i den gamle, ihålige eken och runkar bekymrad sitt hufvud!

Dolly Roon.

Läkareråd.

Eleonora. Kronisk nussel-feber beror oftast på något underlivslidande eller någon mag-sjukdom. Hvad som i detta fall kan vara orsaken, är svårt att afgöra; möjligen är det någon rubbing i regleringen, allendstund nussel-feber vanligen uppträder vid dessa tillfällen. Säker bot vinnes ej, förr än man lyckats upptäcka och undandröja orsaken. Som tillfälligt lindrande medel kan man försöka fuktningar med blyvatten, eau de Cologne eller en 1% karbolsyrelösning (med sprit), guidning med citronsälfvor, karbad af cirka 30° temp. o. s. v. Ett godt medel är i många fall fortsatt bruk af atropin: 1/2-1 milligram 2-3 gånger dagligen. Detta medel fås dock ej utan läkares recept.

Sjukligt fru. 1) Dessa äro afgjordt nyttiga, blott de ej tagas för varma eller för starka. 2) Helbad hvar tredje dag af 34° a 36° temp. under högst 10 min. med följande kort halbad af 28° temp. 3) Behandlingen beror till stor del på beskaffenheten af ert hjertel, som vi ej kunna känna utan undersökning. Försök emellertid en mixtur af 300 gram Digitalisinfusion och 20 gram bromnatrium, af hvilken ni bör taga en matsked 3 gånger dagligen. Lugn i psykiskt och fysiskt afseende är naturligtvis af största vigt.

Elfrida S. På er fråga angående »slem-afsöndring från luftröret» kunna vi ej lemna er något svar, då ni i öfrigt blott upplyser, att »magens funktioner äro något rubbade». På hvad sätt äro dessa rubbade? Huru vet ni, att slemafsöndringen kommer från luftröret?

En bekymrad moder. 1) Se svar till Fru på landet i n:o 9! 2) Låt lämplig läkare göra en underlivsundersökning, ty dessa rubbingar måste först och främst behandlas. Om ni kan, så använd återstoden af sommaren till en brunns- och badkur. Har ni ej tillfälle dertill, så drick hvarje morgon på fastande mage två glas varmt Carlsbadervatten och strax före frukost och middag ett punschglas Porlavatten. Lef en tid bortåt blott af mjölkmat, löskokta ägg och litet fisk (utan fet sås).

Orolig hustru. Något dylikt surrogat kunna vi tyvärr ej säga eder: hvad som än föreslås, blir antagligen utan effekt, om vederbörande ej sjelf kan besluta sig för att upphöra med detta missbruk.

Frågor.

N:o 62. Hur konserverar man rabarberstjelkar till bruk på vintern? H. a.

N:o 63. Upplysning om hur afbrutna armar o. d. på gipsfigurer bäst kunna fastsättas och hvarmed man kan återställa figurernas hvithet mottagas tacksamt af Husmor på landet.

N:o 64. Hvarmed fastsättas snäckor på yskrin, urställ och dylika saker? H. a.

N:o 65. Pippi är sjuk, tyst och nedstämd. Borrar upp sig emellanåt och tager en liten lur då och då. Hvad skall jag göra? St.

N:o 66. Hur fördrivas bladlössen på krukväxterna? Z. a. G.

N:o 67. Huru kan man fortast bleka linn? väfvar? Väfverska.

N:o 68. En ung flicka i landsorten ber att få veta inträdesföreläsningarna till Gymn. centralinstitutet. Till hvem skall ansökan söndas? Hvad kostar en dylik kurs? Hur lång tids daglig sysselsättning under tiden? Lina.

N:o 69. Hur bakas små engelska och Kongelfs pepparkakor? H. S.

N:o 70. Huru uttagas årsgamla vindfläckar ur svart silkesämnet, utan att tyg eller färg skadas? Dura.

N:o 71. Kanske Stenia ville vara god beskrifva tillvägagångssättet vid inläggning af pumpor? Lina.

N:o 72. Hur beredes ångkokt rökad köttkorf? Lina.

N:o 73. Hur kan man hindra att ormbunkar under pressningen svartna? Carola.

N:o 74. Hvilket är det bästa putsmedlet för blecksaker? Carola.

N:o 75. Hvarmed kan ohyra på burfoglar fördrivas? Insektpulver har försökts utan nytta. O. r.

N:o 76. Huru skall man gå till väga för att få bifstekar riktigt möra och lämpliga för gammalt folks tänder? Husmoder i Halland.

Svar.

N:o 14. Blanda malen krita med ammoniak, tag derefter en liten svamp eller mjuk borste, hvarmed blandningen gnides öfver nysilfverpjeserna; låt detta torka, borsta sedan försigtigt bort alltsammans, så äro pjeserna fria från fläckar. H. E. A.

N:o 31. Till god och välsmakande knäck fördras: 1/2 stop brun sirap, 1 skållad sötmandel, 1 fint krosssocker samt 1/2 kvarter tjock, sött grädd; grädden ihälles först när knäcken är nästan färdigkokt; mandeln bör hackas grof. Knäcken profvas på så sätt, att man dryper af densamma i kallt vatten. Stelnar den då, kan man tryggt aflyfta pannan. Stark eld och häftig kokning skadar ej, blott man rör flitigt. Frida, Elin m. fl.

N:o 32. Jag har af små sidenlappar sytt en skrifbordsmatta. Tag en bit fast tyg, klipp lapparna i snibbar, sy dem fast på tyget i

något tredigt mönster; blanda dem med något ylle, om så behöfs. H.

N:o 34. I vår våning hade malen inrotat sig ganska betydligt, men nu efter 6 års flitigt vädrande och piskning jemte användning af pulveriserad naphthalin, strödd på botten af de byråddor, som innehålla yllesaker (äfven lapplådan), strumpkorgar, i möblerna der det låter sig göra, samt små strutar i klädnings- och rockkåporna i garderoberna, syns knappast någon af dessa oövalkomna förstörelseinsekter kvar. Stenia.

N:o 38. Köp på apoteket en sats aseptin för 90 öre. Låt 2:ne kannor vatten koka upp och blanda det tillsammans med satsen i en kruka (ej träkärl) och låt det stå väl täckt i 12 timmar. Den upptappas sedan på buteljer. Vill man hafva den starkare tages mindre vatten. Anna Maja.

N:o 39. Myror i boningsrum fördrivas genom utströdt salt. Anna Maja.

N:o 41. Strumphälen. Ganska många beskrifningar på strumphälen har jag sett i vår vän Idun, alla af ungefär samma innehåll: att »lägga ut» och, vid det öfriga hvarvet lyfta hvarannan maska; detta anser jag dock icke vara allt som bör göras, för att få en bra häla. Till hälen (och, hvarför icke, äfven till tån!) bör tagas starkare garn än till den öfriga delen af strumpan; om man t. ex. använder 5-dubbelt N:o 14, bör till hälen tagas 7-dubbelt N:o 18; ljust garn är starkare än mörkt. Hälen bör icke stickas för kort; ju högre vrist ju längre häla! I medeltal 40 hvarf innan affällningen börjas. Affällningen bör göras sålunda: då hälen är nog lång börjas att taga ihop 2 ggr på midten af de rita hvarfven, ibland tätt efter sig, ibland med 4 maskor emellan; då maskornas antal sålunda minskats med cirka 2 femtedelar, sticker man till midten, viker ihop hälen med avfvisidan ut samt sticker ihop och faller af de öfriga maskorna, som då man faller af i tån, ehuru nu på avfvisidan. Då man efter denna affällning trär upp till foten, bör man dock »lägga ut» en 6 a 8 maskor under foten, annars går der snart hål. H. v.

N:o 42. Orsaken att kokta ägg vassla sig, ligger sällan i hönsens utfodring utan fast mera deri, att äggen ätas dels för färska och dels för gamla; ägg böra aldrig förtäras yngre än 2 och ej äldre än 30 dygn. Lämplig utfodring är: 1/4 hvete, 1/4 korn, 1/4 hafre, gröpt, och 1/4 grönsaker; dessutom rent och friskt vatten. F. M. S.

N:o 44. Se till att Eder nioåriga dotters fingerspetsar efter hvarje tvättning bestrykas med kolkvintdroppar (från apoteket), så lägger hon snart bort ovanan. Undertecknad fick genomgå samma kur. H. E. A.

N:o 49. Hvetebröd håller sig godt 2 a 3 veckor, om det lägges på en plåt med papper på och den ställes i en kista, helst i källare.

Det bör vändas någon gång, att det ej mög-lar. Sista tiden kan man före begagnandet insätta hvad för tillfälle behöfves i ett varmt kokspis högst en kvart, då det smakar som nybakadt. Bör, när det tagits ur ugnen, ligga några minuter insepvt i en serviet, att ej skorpen bli för torra. A. B.

N:o 50. Köp för 25 eller 50 öre vattenglas på apoteket, doppa en lapp deri och öfverstryk äggen dermed; håll äggen i en ägg-häck att torka, vänd dem hvar 14:de dag eller 1 gång i månaden och akta dem för frost, så hålla de sig friska och klara från hösten till våren. Hanna.

N:o 50 a). Ett godt medel att förvara ägg är att nedlägga dem i groft salt. De ställas som i kalken med ett tjockt lager salt mellan hvarje hvarf ägg. »Wippe.»

N:o 50 a). Om man får äggen nya, hålla de sig i från augusti till mars, lagda tån in-packning i en gles korg, hängd i källare.

N:o 50 b). Till klarskinn har jag i många år begagnat braxenmjöl, en nypa åt gången. O, så klart kaffe! De ha ock den fördel att de ej härska, som skinn af rotskär gör. A. B.

N:o 53. Mögladt linne blir åter hvitt om det lägges i mycket sur mjölk eller tjernmjölk, vändes och omröres emellanåt. A. B.

N:o 53. Ingrid möbelfläckarne med sur mjölkvassa, lägg sedan plagget i solen. Vinnes ej resultat efter första gångens försök, så repetera det; medlet är osvikligt. H. E. A.

N:o 57 b). Den som ej af naturen fått »vackra naglar» kan svårigen genom konst fullkomligt skaffa sig dylika, men genom nedan-stående behandling har jag betydligt förskö-nat mina egna. Första vilkoret är: god tid att vårda dem. Sedan ni borstat naglarna

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

LEVERIN & C:o

Iduns läsarinna

bedjas uppmärksamma annonsafdelningens rubriker
Tjenstsökande och Lediga platser.

Red. befordrar gerna alla inkommande frakterade svar, som bära tydligt annonsnummer eller signatur, till annonsör, som vid annonsens insändande meddelat Red. namn o. adress.

Bäst är att vid annonsens insändande bifoga liqid i penningar eller gångbara frimärken. Hvar och en kan sjelf beräkna annonskostnaden, enär hvarje total stafvelser bilda en rad å 25 öre. Minst fyra öfverskjutande stafvelser räknas som full rad. Sålunda räknas 87 stafvelser som 9 rader; 82 stafvelser som 8 rader.

Alla lättförstådda förkortningar äro tillåtna.

Idun är för qvinliga tjenstsökande bästa annonstidning!
Allt, som rör damernas verld, annonseras bäst i Idun!

rena med tvål och varmt vatten klipper ni dem så långa ni sjelf tycker; slår noga kanterna så att icke märken efter »klippen» synas. Nagelliljen slutar vanligtvis i en spetsig udd af ben och med denna trycker ni varmsamt ner det skinn, som nedtill gerna växer upp på nageln; der. s. k. halfmånen bör vara fullt synlig. Nagelrötter bortklippas alltid noga. Gnid så naglarna temligen länge och hårdt med en skinnlapp, sämskskinn eller det inre af en glaciéhandske, och litet poudre de riz, helst ljusrött. Då de blifvit blanka, afbortas pudret med en liten mjuk och torr borste. I ett »nagelétui» finnas dessa materialier, nätta och trefliga, men sådana äro nästan omöjliga att få i Stockholm. »Wippe.»

N:o 59. Låt plymerna blifva torra, drag sedan plymfjädrame med en bordsknifs ohväsade kant, så blifva plymerna som förut (före daggen naturligtvis). H. E. A.

Breflåda.

Mor Sara. Med någon omarbetning.
Blenda Ingeborg. Svar i nästa nummer.
M. M.—U. Från och med n:r 11 fins att erhålla å 10 öre.

KULLE

Svenska Konstväfnader och Broderier.

Yllestramaljer, alla färger, Garn och Silke.

Förklädestyger, ylle och bomull.

Äkta färger.

Originalmönster.

Bästa materialier.

Beställningar utföras å Möbetyger, Mattor, Draperier m. m. i hvilken stil som önskas. Moderata priser.

Stockholm, Drottninggatan 36.

Tillverkningsort:
Lund (Thora Kulle).

Filial:
Göteborg (Svenska industrimagasinet.) [87]

Småländska fr. S. Tack för bidragen. De komma i nästa nummer.

Tora. Båda frågorna besvaras med ja.
Fridolf Waller. Med en smula omarbetning.
En tacksam finska. Vi skola i ett af de närmast följande numren ha ett par artiklar i ämnet.

M—i P—r, Åml. Vi treka. Få vi sjelfva pröfva.

Mina Nxl. Hedemora. Vi skola höra efter.
Lucretia. Låt oss se något prof. Var god angif derjente edra anspråk.

Innehållsförteckning:

En nutidskonkurrens. Af Inga Schenfeldt. — Nyckelknippan. Af G. R. — Hvad ufven tänkte. Af Dolly Room. — Läkareråd. — Frågor. — Svar. — Breflåda.

Moderevy. — Text till modebilderna. — Koketteri. — Modets extravaganter.

10 ill. till modetidningen.

Annonser.

Annonspris: 25 öre pr petirad (=10 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

LEDIGA PLATSER.

I ett mindre hushåll på landet önskas en snäll och anspråkslös flicka, som är kunnig i matlagning, handarbeten och för öfrigt kan gå frun till handa. Reflekterar någon härå, torde svar lemnas till A. B., Qvistrum, p. r. [433]

PLATSSÖKANDE.

En ung dam,

som flera år studerat musik för framtående musikalärare, önskar vistas i fint bildad och angenäm familj, för att der mot fritt vivre vidare utbildade elever i piano- och orgel. Betyg och referenser finnas. Svar till »Vera», Iduns Byrå. [435]

TJULANDER & C:o,

VINHANDEL,

55 Drottninggatan 55,

rekommendera sitt väl sorterade lager af endast äkta utländska **Viner och Spirituosa.**

Särskildt framhålles: finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lager, **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, samt för sommarsäsongen: **extra fint Kalkskålsvin** å 3 kr. pr kanna. [313]

Plats som sällskapsdam eller lärarinna för minderåriga barn sökes af en anspråkslös musikalisk flicka, med flerårig vana vid undervisning. Svar: »N. N.» Iduns byrå, Stockholm. [434]

En ung flicka

med jemt och godt lynne, som genomgått nya Hushållsskolan i Stockholm med goda betyg, är händig i sömnad och något kunnig i musik, önskar sig plats i en aktad familj i stad eller å landet. Lönepretentioner ringa. Närmare upplysningar lemna C. O. Adams-son & Co., Warberg. (G. 4540×1) [429]

En ung flicka af god familj önskar till hösten plats att förestå mindre hushåll eller som sällskaps och hjälp i godt hem. På lön fastes ringa afseende. Svar till »—nn—», Linde, p. r. [432]

Plats

som lärarinna söker till hösten en 23 års flicka, som genomgått 7-klassigt läroverk, derefter varit ett år i Zanderska pensionen på Hjulsta, tillbragt halfannat år i Paris och England samt derefter innehatt plats såsom lärarinna tre år. Goda betyg kunna företes.

Reflekterande härå torde insända svar till »23 år», Jönköping, p. r. [430]

Lärarinna.

Plats sökes nu genast eller till hösten af en ung flicka, som genomgått åttaklassigt läroverk och för närvarande innehar plats som lärarinna i privat-skola. Svar: »20 år», Sällsjö, p. r. [426]

En ung flicka,

van vid landthushåll, önskar plats till hösten såsom biträde i hushållet. Svar till »Anna», Habo, poste restante. (G. 20298×2) [421]

DIVERSE.

Greta Landsort BRODÖS

Klara Norra Kyrkogata 7 B, 3 tr. [428]

Kökskalender. Ombärlig hjälpredda för husmödrar, innehållande 177 matrecepter för så väl det borgerliga som stora köket. Till salu i alla boklädor för 1 krona. [414]

J. G. Hammars Lampkök.

Stor värmeförmåga. Brinna luktfritt. Brilljant belysning. Pris: enkla med veke 4—6 kr., extra solida 7—8 kr., med 2 vekar 12 kr. Fullkomlig beläthenhet garanteras hvarje köpare. [292] J. G. HAMMAR, 30 Malmstinsgatan

För en eller två skolflickor kan inackordering fås i familj hos kaptenlöjtnant Witt, Grefgatan 7 A, Stockholm. [431]

Vårt 1:a Hushålls-, Pariser- och **Intubi-Kaffe**, hvars godhet garanteras, rekommenderas hos hvarje sparsam hushömoder.

Stockholms Intubi-Kaffefabrik,
N:r 4 Klara östra gata n:r 4. [228]

Orientalisk Liljemjolk

är det fin-finaste skönhetsmedel, öfverträffande alla hittills kända. Liljemjölken utplånar skrynklor och förnygrar i hög grad, gör huden ren, klar, mjuk och hvit, borttager finnar, reformar, lefverfläckar, s. k. pormask, solbränna, fräcknar m. m. Försäljes jemte beskrifning å 2 och 3 kr. pr flaska, den veritabelt äkta endast hos

Fru O. Stråle,
Parfymbandeln, Drottninggatan 6.
Obs.! Sändas till landsorten mot efterkraf. [380]

Landsortsboar

kunna få hvarjeh. uppdrag utförda genom undert. Se annonsen i n:r 15 af Idun. Postadr.: Engelbrektsgr. 31 A. Telegrafadr.: Ströms, Stockholm. [300] Maria Ström, född Klockhoff.

Kurs i klädsömnad

gives af undertecknad för ett begränsadt antal elever. OBS. Eleverna förfärdiga egna klädningar.

Bernadina Nicodemi,
Regeringsgatan 47, 3 tr. upp öfver g. [135]

Stort lager af Barnkläder för alla åldrar, till och med 14 år.

Goda tyger. Nya och smakfulla modeller. Billiga priser. Allm. Telef. 68 40.

H. Nyström,
2 Stora Vattugatan 2,
hörnhuset vid Brunkebergstorg. [365]

Engelska Magasinet

38 Regeringsgatan 38, 1 tr. upp. Tricotvaror af bästa kvalitet, Serger, Velveteen, Flaneller, Barnskor, Vårhattar för babies, Bärkappor. Utmärkta Téer m. m. [252]

Herrar Affärsmän!

Tidningen **ÅMÅLS-POSTEN** är Dalslands enda tidning, har stor spridning, utkommer tvänne gånger i veckan. Annonspris 8 öre petirad. [436]

Lacavé y Ca, Cadiz. Äkta Spanska Viner i Stockholm. F. Persenska, Terrassen och Kungsgatan n:r 7. Telefon: 54 50. Telefon: 57 70. [341]

Bilder och text

från

MODEVERLDEN

Bihang till

— IDUN —

PRAKTISK VECKOTIDNING FÖR QVINNAN OCH HEMMET

N:r 7.

Juli

1888.

Moderevy.

Ingenting är väl mera egnadt att bringa till tystnad den aldrig tröttnande klagan öfver modets förvillelser än det allmänna förenklandet af toalettens form. Denna erbjuder nu så litet tillfälle till extravaganser, att våra modisters allt jemt uppjagade fantasi måste kasta sig på de mest vågade färgsammansättningar, för att kunna åstadkomma något originelt nytt.

Den till hattmontering för ögonblicket mest använda färgen är ett ljust grönt, i ton och form påminnande om knopande lindar och murgrönans unga blad. Klädningstyg i dämpadt myrtengrönt äro särdeles eftersökta; de sammanställas vanligen med randiga kopparfärgade väfnader. Trots den för friska, kraftiga färger egnade tiden finna dock de grå väfnaderna ganska stor användning, hufvudsakligen i promenadtoaletter tillsammans med färgskiftande, randiga siden-tyger i kontrasterande färger.

Några öfverraskningar i modeväg hafva vi knappast att vänta, då säsongen redan framskridit till juli. Nyheterna i form och färger träda nu fram som totalbild; man har haft tid att bilda sig en mening för eller emot, så att någon tvekan vid valet knappast kan i fråga komma.

Det karaktäristiska i modet har hvad beträffar sommartygerna varit de ständigt återkommande färg- och mönstertyperna och en bestämd förkärlek för rött. En öppen fråga blir likväl, om mönstren, hvilka tryckas på den äfven utan dem färgyppiga fonden, skola höja eller förmildra det något vågade intrycket.

Som garnityr till tvättklädningar tjenar i främsta rummet en spetsväfnad eller en mer eller mindre rik bandbesättning i passande färg. Enkla randiga eller *pleinmönster* medgifva en rikare garnering med hvita eller *écru*färgade virkningar. Till de lätta à jour-tygerna — *batist* eller *gaz* — hvilka i öfverensstämmelse med den herskande smaken endast förekomma i randiga mönster, användas företrädesvis lätta tyllspetsar. Särdeles vacker blir mörkblå zefyr med *écru*färgade virkspetsar till i båda färgerna vertikalt randig underklädning; lika god verkan gör till en dylik underklädning en *écru*färgad öfverklädning med blåa spetsar. Anspråklösare och må hända mera vinnande förefaller kanske mellanblå zefyr med hvita ränder eller *pleinmönster*. Den garneras med knyppling eller spetsar, hvilka från kjolens underkant höja sig upp till lifvet och äfven pryda dettas framsida.

För restoaletten, hvars praktiska och tillika klädsamma form är ett ganska svårlost problem, visar sig foulardblusen med en i färgen öfverensstämmande kjol af *cheviot* eller beige beaktansvärd. — Ännu en viktig modeartikel har uppträdt på täfingsplatsen: de breda skärpbanden, hvilka framtill till hälften dölja de runda *empire*lifven och baktill nedfalla i breda skärpbandar. Denna dräkt är endast fördelaktig

En på sista tiden outtyckt reskappa måste vi ock uppmärksamma. Temligen åtsittande, har den baktill vid midjan och vid halsöppningen täta veckningar och är försedd med armslag. Den göres merendels af engelskt rutigt tyg och bildar ett mycket väl skyddande men mindre klädsamt omhölje. För uppehåll vid kusten framställes kappan af groft kamgarn eller randigt *limousin* och förses med kapuchon.

Ja, vi befinna oss verkligen i modets stilla dagar — *la saison morte*; dock — ännu vilja vi ej erkänna dess fullkomliga inträde.

Modets karaktär, markerad under vårsäsongen, har föga ändrats under sommaren. Endast hvad garnityret beträffar, har man, hvilket är fullkomligt i sin ordning, öfvergått till ljusare, friskare färger och lättare materialier.

Verkan af två kontrasterande tyg för till ständigt nya kombinationer. Så finna vi blått i två nyanser, blått och rött, blått och *crème*, gult och rött och — om vi följa sista pariserismaken, svart och hvitt. Med hänsyn till elegansen kan man knappast gifva någon särskild tygsort företräde. Lätta ylleväfnader, foulards, spetsväfnader och de allra enklaste bomullstyger kunna hvar på sitt vis göra verkan; det är arrangementet, utstyrseln, ensembléen så att säga, som faller utslaget. Mätte vi blott länge få behålla denna praktiska, ekonomiska frihet i sammanställningen af olika färger och tygsorter, som detta års mode medgifvit oss. Den gör det ej blott möjligt för den sparsamma att af två olika toaletter från en föregående säsong framställa en för sommaren modern, utan den tillfredsställer ock våra estetiska anspråk på harmoniskt verkande effekter.

Till kjolarne af rutigt tyg, hvarmed modet i synnerhet ihogkommit ungdomen, äro blusar af passande färg synnerligen att rekommendera. Dock passa till dem lif i andra färger af mörk *cheviot*, *kaschmir* o. s. v. så väl som jerseylif synnerligen väl. Pryder man nu dessa lif med revers, *plastrons* eller insatsdelar af samma tyg som kjolen, blir dräkten utan synnerlig kostnad särdeles klädsam och elegant. A propos bluslifven bör

ej förglömmas, att till de samma i synnerhet på resor eller vid uppehåll på landet begagnas bälte. Till enklare toaletter kan detta vara af läder med knäppe af jet eller med sten; till elegantare hör det ofvan omnämnda siden-skärpet.

Enligt vår mening ha ändtligen hattarnes högt upptornade garneringar nått sin höjdpunkt.

Fig. 1. Hatt af bastflätning.

för synnerligen eleganta figurer; då dess utom endast tyngre, kostbarare tyger kunna begagnas till skärpet, torde denna dräkt vara skyddad för neddragandet till *commune*. För ungdomliga reüniontoaletter bör denna *empire*dräkt af spetsväfnad med särdeles bred veckad gördel af kulört *satén merveilleux* och breda skärpbandar behålla segern.

Fig. 2. Paletot af tricottyg.

En återgång kan redan skönjas. Vi möta ofta hattar, hvilka endast prydas af en större slejff framtill eller ett arrangement af tyll och spetsar, hvilket ock förefaller betydligt vackrare. — I höst kommer man för öfrigt att med förvåning fråga: Hvar hafva alla blommor tagit vägen? — ty antagligen komma de dagligen framträdande bandnyheterna att tillbakatränga Floras barn. Ännu äro dock hattarne fullkomligt sommarliga och prydda med en rikedom af sommarblommor. Naturligtvis använder man till dem endast lätta materialier såsom tyll, halm- eller tagelfätning eller ock genombruten bast- eller konst-halmfätning. Med lätt garnering äro dessa hattar synnerligen angenäma för land- och sjöbadsejourer.

Och nu till sist något om en annan under sommaren outhärlig artikel — parasollet; icke det, som endast skyddar oss mot solens glöd, och hvars form och utrustning vi förut utförligt omtalat, utan det, som der jemte kan tjena oss till stöd under en vandring. Dessa parasoller äro utan undantag utrustade med högt och starkt skaft af naturträ. Det starka handtaget eller kryckan äro förlagda till skaftets öfre ända. Dessa parasoller sakna således det fina och bräckliga utseende, vi hittills varit vana att finna.

Fig. 1. Hatt af bastfätning. Hatten är mörkröd. Det baktill uppböjda brättet är fodradt med rödt siden. Den är garnerad med slejffer af moderöda sidenband och matta terosor.

Fig. 2. Paletot af tricottyg. Den enkla engelska formen på denna paletot är synnerligen tilltalande. Den oss förelagda modellen var af modiefärgad tricot, fodradt med lätt sidenfoder och prydd med skiftande snörmakeriarbete på sätt afb. visar.

Fig. 3. Paletot. Det engelska fantasityg, som användes till denna ungdomliga gestalter synnerligen klädande paletot är brunt med gulaktiga mönster. Den hjertformiga halsringen begränsas af en krage och låter en vest af gult med rödt rutmönster tryckt sidentyg framskymta; pale-

toten knäppes endast till brösthöjd, hvarför ock vesten der nedanför blir synlig. Mörk sidensnodd användes till kantning på sätt afb. visar. (Se mönsterbil.)

Fig. 4. Dräkt af satin. Trots materialets enkelhet ser denna dräkt särdeles elegant ut. Den är af crèmevärgad bomullssatin med mattröda påtryckta figurer. Kjolen och främre draperidelen prydas af broderier i samma färger. Bakre draperidelen saknar dessa och nedfaller slätt; endast vid högra sidan är den något uppdragen. Livvet har baktill ett kort veckadt skört och ändrar framtill i en snibb. Besättningen på lifvet, ståkragen och slagen på ärmarna äro af broderi. På axlarna finnes dess utom ett snörmakeri-arrangement. (Se mönsterbil.)

Hatten är af röd hamplätning och brättet fodradt med rödt siden. Den är monterad med röda sidenband och crèmevärgade spetsar samt en buketad mattgula kamomiller.

Fig. 5. Husdräkt. Denna eleganta dräkt är framställd i redingotform af brun voile. Den släta bakdelen är 10 cm nedanför lifvet afskuren och ordnad i veck. Den bredt öppna frändelen fullständigt genom en insats af brun- och crèmevärgad foulard med stickade figurer à la Pompadour. Prydnaderna på lif och ärmarna äro af siden-snodder och små grelots. Samma material användes till bälte och garnityr omkring insatsdelen. (Se mönsterbil.)

Fig. 6. Mantilj. Denna förfärdigas af svart reps ottoman. Den egnar sig i synnerhet till sorgdräkt. De nedre ärmdelarna och underkanten garneras med engelsk crêpe. Sammet eller perlytt kan ock användas, om den ej skall höra till sorgdräkt. Solfjäderformigt arrangerade fransar garnera midtelbanden. Silkesfransar och stora fantasiknappar af snörmakeriarbete utgöra det öfriga garnityrmaterialet.

Fig. 7. Dräkt af foulard och spetsar. Ett tre meter vidt draperi af moderöd foulard med crèmevärgade mönster anordnas öfver en crèmevärgad kjol och tillfogas, tätt veckadt, vid kjolens öfre rand. Vid högra sidan är draperiets främre kant till 25 cm öfvan kjolens underkant inveckadt i solfjäderform. Framtill och baktill slätt, är det vid venstra sidan uppdraget, så att spetskjolen blir synlig. Livvets

Fig. 4. Dräkt af satin.

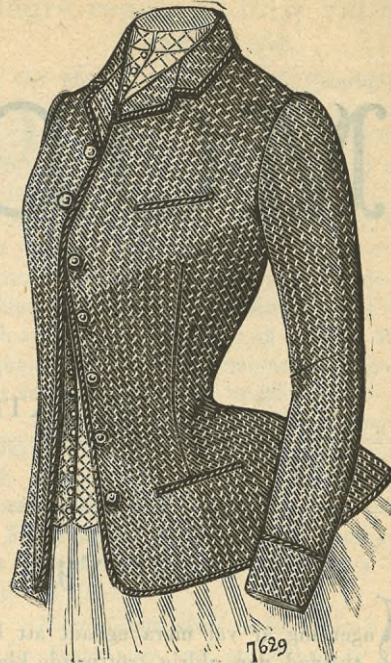

Fig. 3. Paletot.

frändel är lätt krusad öfver en fast foderform; bakre delen är slätt. De ganska vida ärmarna äro veckade vid axel och hand. Breda manschetter och krage à la directoire af crèmevärgad mull och en gördel af röda repsband med öglor och ändrar fullständigt utstyrseln. Kapotthatten är af crèmevärgade spetsar och garnerad med blommor i passande färg.

Fig. 8. Dräkt af limousin. Öfverklädningen är af i brunt och mattgult randig, med mattrosa figurer tryckt limousin. Den i prinsessform framställda öfverklädningen är till halfva höjden öppen och visar en mattgul spetsklädning. Äfven baktill blir kjolen synlig, som man kan se af afb. Parasollet är af gult à jourtyg och likfärgade spetsar med brunt sidenfoder och brun rosett. Hatten är af brun halmfätning; brättet fodras med brun faille. Den monterades med bruna sidenband och en gul fjäderigret.

Fig. 9 och 10. Två rosetter till dukar. Till den stora rosetten virkar man, sedan man af 18 uppslagsmaskor bildat en ring: första hvarvet: 1 fast maska i första uppslagsmaskan, 7 luftmaskor, 1 fast m. i 4:e uppslagsm., 7 luftm., 1 fast m. i 7:e uppslagsm., 7 luftm., 1 fast m. i 13:e uppslagsm., 7 luftm., 1 fast m. i 16:e uppslagsm., 7 luftm. Andra hvarvet: 1 fast m. i förra hvarvets fasta m., 8 stickm. om 1:a luftmaskbågen, 1 fast m. i nästa fasta m., 7 stickm. om följande luftmaskbåge, 1 fast m. i 3:e fasta m. och så vidare tills samtliga luftmaskbågar blifvit omvirkade. Tredje hvarvet: 1 fast m. i bakre delen af näst förra hvarvets fasta m., 9 luftm., 1 fast som förut, 9 luftm. o. s. v. tills man fått 6 luftmaskbågar. Fjerde hvarvet: 1 fast m. i förra hvarvets fasta m., 10 stickm. om nästa luftmaskbåge, 1 fast m. o. s. v. tills hvarvet är fullbordadt. Femte hvarvet: 1 fast m. i bakre delen af förra hvarvets fasta m., 11 luftm., 1 fast m. o. s. v. tills 6 luftmaskbågar äro fullbordade. Sjette hvarvet: 1 fast m. i förra hvarvets fasta m., 12 stickm. om första luftmaskbågen, 1 fast m. o. s. v. Sjunde hvarvet: 1 fast m. i förra hvarvets fasta m. bakre del, 13 luftm., 1 fast m. o. s. v., tills man fått 6 luftmaskbågar. Åttonde hvarvet: 1 fast m. i förra hvarvets fasta m., 14 stickm. om förra hvarvets luftmaskbåge o. s. v. Nionde hvarvet: Man begränsar den färdiga delen med stickm. på följande sätt: 1 stickm. i sista bladets tredje stickm., 8 luftm., 2 m. öfverhoppas, 1 stickm., 3 luftm., 2 m. öfverhoppas, 1 stickm., 6 luftm., 5 m. öfverhoppas o. s. v., tills hvarje blad erhållit 4 stickm. Tionde hvarvet: 1 hvarvet m. i förra hvarvet 1 stickm. tills man får en fast stickm.-ring. Elfte hvarvet: Jemt

Koketteri.

Din nådiga! Ni har så der *en passant* framkastat frågan, om koketteri är fördömligt eller ej. Jag tog mig friheten vänta ett ögonblick, emedan jag af hjertans lust ville beundra den traditionella engel, som, då alla tystna, lär gå genom rummet; jag glömde alldeles att engeln sitter här mitt emot mig i fåtöljen, kan hända tänkande, då hon blickar mot den nedgående solen att äfven den varmaste glöd måste förblekna.

Blif ej ond, min nådiga! Hvad som gör er till en engel i mina ögon är just ert koketteri.

Kan man göra damerna förebräelser för en sak, som ej *en gång* af hundra har onda följder!

Hvad är koketteri? — Koketteri är önskan att behaga. Det är ett förhållande mellan två själar; senare mellan två hjertan och i denna form fullkomligt harmlöst.

Ve dock om den koketterande qvinnan ej inskränker sig till att endast för en individ... detta uttryck irriterar er, men Darwin har skaffat det borgarrätt; — alltså, om man ej inskränker sig till att förefalla endast en personlighet eller en själ, ett hjerta begäransvärd, utan vill göra intryck på flere, ja — på alla. Det är då ej längre önskan att behaga, det är behagsjuka och som sådan hör den till den stora gruppen af onda böjelser.

Ni blir misslynt, min nådiga, därför att jag förut bekant, att edert koketteri gör er englalik.

Haf medlidande med min ottydlighet; då jag säger, att det var edert allra älskligaste koketteri, som fångslade mig, menade jag, att det var egentligen edert medvetande om er fulländade skönhet, som till en början — märk — till en början imponerade på mig.

Jag skall ej blifva banal, säger ni.

Banal! Gud bevara! Banalitet är min afsky, men mitt påstående hör till saken, ty i regeln kokettera endast de, som besitta yttre företräden och äro medvetna derom.

Medvetandet om egen yttre fullkomlighet är koketteriets grundsten. Det behöfs blott uppenbarelsen af en person, som väcker intresse, och koketterandet börjar, därför att det uppstått en önskan att behaga honom. För att lära denna konst behöfs ingen skola, ty önskan att behaga är oss medfödd.

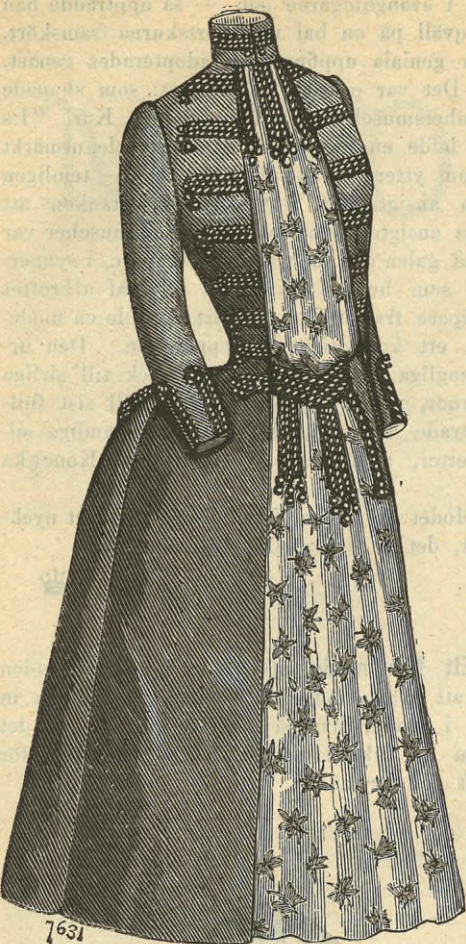

Fig. 5. Hemmadrägt.

1 stickm. och 2 luftm. med öfverhoppande af 1 m. i förra hvarfvet. Tofte hvarfvet: 1 fast m. om luftm. mellan de 2 stickm., 5 luftm., 1 stickm. om den följ. stickm., 5 luftm., 1 fast m., 5 luftm., 1 fast m., 5 luftm., 1 stickm. öfverhoppas, 1 stickm. om nästa stickm., 5 luftm., 1 stickm. öfverhoppas, 1 fast m. o. s. v. tills hvarfvet är färdigt. Trettonde hvarfvet: på hvarje stickm. i förra hvarfvet 1 fast m. omvexlande med 9 luftm. Fjortonde hvarfvet: I den mellersta luftm. 1 fast m., 4 luftm., 1 stickm. i förra hvarfvets stickm., 3 picots, 4 luftm., 1 fast m. i mellersta luftm. o. s. v.

Deu mindre rosetten. En ring af 14 uppslagsm. Första hvarfvet: 16 stickm. omvexlande med 1 luftm. Andra hvarfvet: 16 stickm. omv. med 2 luftm. Tredje hvarfvet: 1 fast m. på förra hvarfvets stickm., 4 luftm., 1 fast m. på följande stickm., 4 luftm., 1 stickm. på nästa, 1 tredubbel picot, 4 luftm., 1 fast m. o. s. v. Har man på detta sätt framställt 8 tredubbla picots, är rosetten färdig.

Fig. 11. Barndrägt. *Blå mousseline de Laine* i två nyanser användes till dräkten. Kjolen, randig i ljusblått och mörkblått, är fastsydd vid ett underlif af fodertyg. Den långa blusen är af enfärgad ljusblå *mousseline de Laine* och underst försedd med gummiband, så att den faller öfver kjolen. Matroskragen och slagen på ärmarna äro af samma tygsort som kjolen. Så väl blus som kjol prydes med snodder.

Fig. 12. Barnförkläde. Detta är af hvit batist och vid underkanten prydt med spetsar och prydnadssöm. Baktill slätt, är det fram till veckadt ned under livets slut, der det afbrytes af en gördel. Äfven denna har prydnadssöm. Kring ärmlinningar och krage sättes spetsar.

Fig. 13. Dräkt för 3—5 års barn. Den 250 cm. vida kjolen med plisséveckning af grå *mousseline de Laine* har ett långt underlif af fodertyg och en nedåt bredare insatsdel. Denna ordnas till brösthöjd i chemisetteveck af samma tyg som kjolen. Derefter fullständigas den genom en del af blått sammet. Ränder *à la Bretonne* af gulhvitt congresskanevas med kors.

Fig. 7. Dräkt af foulard och spetsar. Fig. 8. Dräkt af limousin.

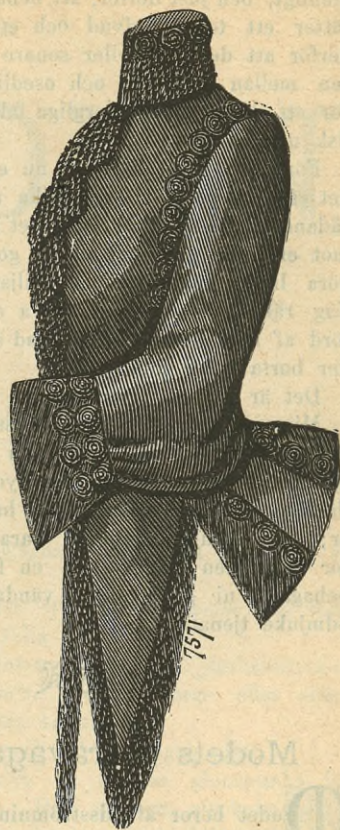

Fig. 6. Mantilj.

Önskan att behaga dör aldrig hos qvinnan.

Detta påstående skall jag försvara, min nådiga. Nå väl, gör er den mödan att vara närvarande vid två eller tre bröllop, och ni skall finna att äfven i det allra viktigaste ögonblicket, då bruden träder fram för altaret och lägger sin hand i brudgummens, äfven då har hon en blick för — sin dräkt, äfven då finner hon något att rätta på slöjan eller kjolen. Men motsatserna beröra hvarandra. Äfven i rättens salar ser man qvinnan på de anklagades bänk glätta sitt hår och ordna krage och dräkt. Behöfves det mera bevis?

Äfven hos mannen finnes önskan att behaga, men det händer att den går förlorad, och med den mannen går det oftast på samma sätt.

Ni vill, att jag ej skall förnedra mig till att försvara dandyismen.

Men jag knnde visa er — om jag finge vara något vidlyftigare —, att den man, som förlorat önskan att behaga, först mindre, sedan mer, först i det yttre, så ock moraliskt värdslösar sig sjelf, för att långsamt men säkert falla i armarna på — cynismen.

Ni önskar således ej, att jag i min afhandling gör så vida afvikelser som från koketteri till cynism.

Eder önskan är min lag. Och då jag redan märkt, att ni kämpat med en gäspning, skall jag fatta mig kort. Koketteriet som en önskan att behaga är snarare en dygd än en last, därför att höjandet af det egna jaget går hand i hand dermed, och för öfrigt — det är ju vår pligt att förefalla våra medmeniskor så angenäma som möjligt.

Det urartade koketteriet eller behagsjukan är under alla omständigheter för-

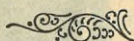
dömligt, och just därför, att behagsjukan förutsätter ett tomt hufvud och ett kallt hjerta, därför att den förr eller senare förlorar gränsen mellan sedlighet och osedlighet och därför att den i många sorgliga fall för till moralisk undergång.

För allt i världen, tro nu ej att jag med det sist sagda velat predika moral. Något sådant skulle ej blott vara det svartaste brott mot er, utan ock mot alla de goda féer, hvilka göra lifvet angenämt och skiljsmessa bitter. Jag råkade endast att blifva en smula hänförd af mitt ämne. Men hvad är det klockan der borta säger mig:

Det är tid att bryta upp.

Min nådiga, tillåt mig kyssa edra rosiga fingerspetsar och tag emot min försäkran, att jag skulle anse mig som den olyckligaste bland dödlige, om jag visste mig hafva tråkat ut er; men skulle detta ej vara fallet och ni för framtiden hade ännu en fråga *in petto*, behagade ni godhetsfullt vända eder till er ödmjuka tjänare

Percival.

Modets extravaganser.

Modet beror af tidsströmningarna. Nyktra händelsefattiga tidevarf förete sällan så underliga fantasier på toalettsens område som de oroliga tiderna. Aldrig hade man väl exempelvis i alldagliga lifvets lugna farvatten

Fig. 11. Barndrägt.

kommit på så vanvettiga ideer som t. ex. den stora revolutionens kvinliga återgång till den grekiska dräkten, kottiljongsvärmeriet under Ludvig XIV eller vansinnes-cancanen under hertigen af Orléans regentskap. Hvad ej enskildes blomstrande, af jägtandet efter excentriciteter upphettade fantasi kunde åstadkomma, skapades af tillfälligheten. Det är verkligen så att många modedårskaper alstrats af denna gäckande krafts infall. Grefve Baillet Latour, ett af regentskapets mest beundrade modelejon, råkade under en landtlig utflykt rifva sönder sina ametistfärgade pantalonger. I byn, der man nu befann sig, bodde en liten byskräddare — Briques hette han visst. Hos denne fann grefven ett par grofva linneknäbyxor, förfärdigade åt någon bonde. Grefven köpte dessa för en ringa summa, iklädde sig dem strax och återvände till sällskapet. Hans uppträdande väckte här mycket uppseende, men den tongifvande dandyn förklarade kallblodigt, att det var allra nyaste modet; han hade blott begagnat ett obemärkt ögonblick för att draga sig till baka och omkläda sig hos sin skräddare — Briques — som bodde just der i byn. Åtta dagar senare begagnade man allmänt i jockeyklubben knäbyxor af groft linne. Den fattige lappskräddaren blef en välmående man. — Her-

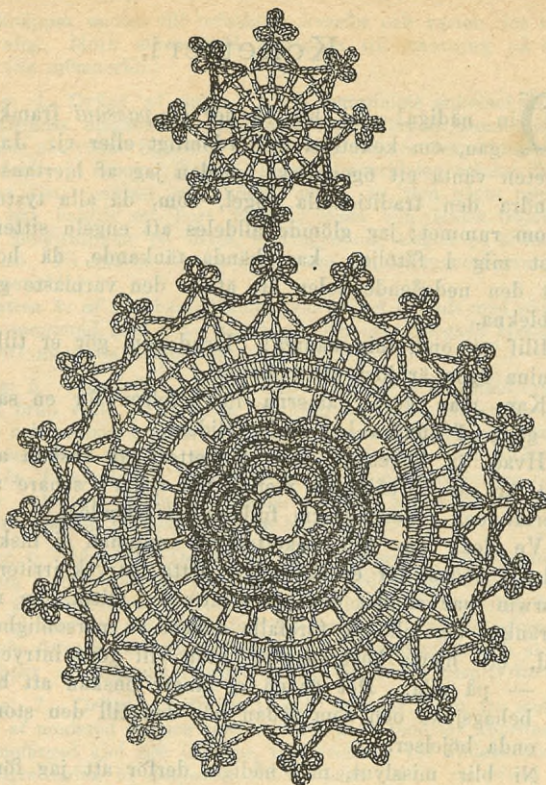

Fig. 9 och 10. Två rosetter till dukar.

tiginnan de Guéménée, väninna till Dubarry, Ludvig XV:s favorit, fick en qväll på teatern sin hatt sammantryckt, så att den antog en högst underlig form. Hertiginnan måste direkt från operan till en soiré hos Dubarry. Hvad var att göra? Hon behöll helt enkelt hatten på hufvudet som en *nouveau de mode*. Och man fann den förtjusande och begagnade sedan endast *façon à la duchesse de Guéménée*. — Och var det annorlunda med peruken, som först år då och då begagnades af en hertig Philipp de Burgund och sedan under Ludvig XIV, som hade lika litet på som i hufvudet, kom till så stort anseende? — Var det annorlunda med krinolinerna, som uppfans af madame de Maintenon vid en »intressant» tidpunkt och sedan under kejsarinnan Eugénie gjorde sitt segertåg genom världen? — Det var så ock med fracken, upfunnen af den s. k. vackra Brummel, som en tid under förra århundradet — prinsregenten Georg, sedan Georg IX:s regering — beherskade ej blott Englands utan hela Europas modeverld. Det var den nyskapade valsen, som föranledde denna uppfinning. »Vackre Brummel» fann den då brukliga rockens långa skört hinder-

Fig. 13. Dräkt för 3—5 års barn.

liga i svängningarne och — så uppträdde han en qväll på en bal med bortskurna framskört. Den geniala uppfinningen adopterades genast. — Det var ock en tillfällighet, som skapade skönhetsmuscherna. Vid konung Karl VI:s hof lefde en hertiginna af Newcastle, utmärkt genom ytterst praktfull figur och — temligen oren ansigtsteint. Den lyckliga tanken att dölja ansigtets små blommor med muscher var ej så galen och fann snart efterapare, i synnerhet som hudens hvithet i följd af afbrottet skarpare framträdde. Snart voro de en modesak, ett kosmetiskt angreppsvapen. Den ursprungliga runda formen öfvergick till sirliga stjernor, månar, planeter — ja, till sist fullklistrade man ansigtet med fullständiga silhouetter, som skulle gjort en Paul Konewka ära...

Modet är i sina förvillelser ej endast nyckfullt, det är excentriskt till vanvett.

Ett bra medel att bättra upp svart siden är att tvätta det med vinättika och linda in det i linne, hvarpå det strykes, medan det ännu är fuktigt, så att det ej må blifva för styft och brytas.

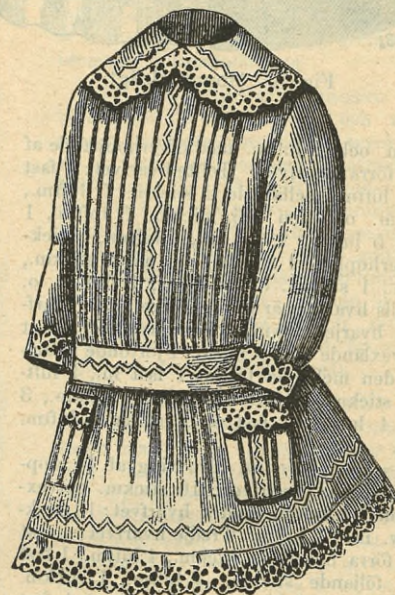

Fig. 12. Barnförkläde.

Friska blommor i sommarhatten.

Härtill egna sig utmärkt sådana blommor, hvilka förblifva lika vackra under hela dagen eller större delen deraf, deribland i synnerhet sådana, som ännu ej äro fullt utvecklade. Så begagnade jag i fjol kring den runda kullen af en lätt sommarhatt en ranka blåklint, hvilken dagligen bragtes mig af några fattiga barn, hvilka väl behöfde en liten förtjenst. Åtskilliga grässlåg, rosenknoppar, murgröna, fuchsior och styfmorsblommor (pensées) kunna mycket väl användas för detta ändamål. Konstgjorda blommor hafva mindre hållbara färger och måste därför ofta ombytas under sommaren. Dyrbarare blommor kunna visserligen hålla ut två somrar, men erbjuda ej heller någon omväxling.

För att förhindra att kläder, som en längre tid måste ligga inpackade, antaga en dålig lukt, bör man vid inpackningen lägga några färska träkol emllan dem.